

*Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta*

LISTY GALANTSKÝM 27/2021

Milí bratia a milé sestry,

ešte predtým, ako príde vianočný nápor na Vaše peňaženky, chcem Vás povzbudiť k zaplateniu cirkevného príspevku za rok 2021 prípadne aj za predošlé roky. Cirkevný príspevok je schválený vo výške 10 € na dospelého člena cirkevného zboru a 2 € na dieťa a študenta. Je možné ho uhradiť dvoma spôsobmi, a to osobne v kancelárii cirkevného zboru od pondelka do piatka v čase od 9:00 do 11:30 alebo v nedeľu od 9:30 do 9:50. V Matúškove a v Kajali môžete cirkevný príspevok uhradiť aj sestrám kostolníckam.

Druhou možnosťou je poslať cirkevný príspevok na účet cirkevného zboru, číslo účtu: SK04 0900 0000 0000 2408 6777. Účet je vedený v Slovenskej sporiteľni. Do správy pre prijímateľa, prosíme, uveďte: CP a mená osôb, za ktorých cirkevný príspevok platíte.

Bratia a sestry, ak nemáte záznam v knižke alebo ak si nepamätáte, kedy ste naposledy zaplatili cirkevný príspevok, neváhajte nás navštíviť počas úradných hodín v kancelárii cirkevného zboru, kde Vám túto informáciu radi vyhľadáme a poskytneme. Uvedomujeme si, že posledné dva roky boli naplnené inými starosťami, a tak ste z objektívnych príčin nemohli podporiť náš cirkevný zbor zaplatením cirkevného príspevku.

Zároveň mi dovoľte, aby som Vás pozval na naše bohoslužby, ktoré sú otvorené pre všetkých. Prajem požehnanú nedeľu.

Miroslav Kerekréty

Bohoslužby v nedeľu 24. 10. 2021

Galanta 10:00

Kajal 11:30 – Pod'akovanie za úrody zeme

Kázeň na 20. nedeľu po Svätej Trojici, 17. októbra 2021

„Keď Ján v žalári počul o skutkoch Kristových, poslal k Nemu svojich učeníkov, aby sa Ho spýtali: Či si Ty ten, čo má prísť, a či iného čakať? Ježiš im odpovedal: Choďte a oznámte Jánovi, čo počúvate a čo vidíte: slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa zvestuje evanjelium. Blahoslavený je, kto by sa nepohoršil na mne. Keď (poslovia) odišli, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: Čo ste vyšli vidieť na púšť? Či trstinu, ktorú vietor sem-tam kolíše? Alebo čo ste vyšli vidieť? Človeka, oblečeného do mäkkého rúcha? Ajhľa, tí, čo nosia mäkké rúcho, bývajú v kráľovských domoch. Čo ste teda vyšli? Či vidieť proroka? Áno, hovorím vám: omnoho viac ako proroka. Toto je ten, o ktorom je napísané: Ajhľa, posielam svojho posla pred Tebou a on Ti pripraví cestu. Veru vám hovorím: Medzi narodenými zo žien nepovstal väčší nad Jána Krstiteľa, ale kto je najmenší v kráľovstve nebeskom, je väčší ako on.“

Evanjelium podľa Matúša 11, 2 - 11

Milí bratia a milé sestry,

skúsme sa vžiť do situácie Jána Krstiteľa. Krstiteľ už celú zimu sedel uväznený v osamelej horskej pevnosti Macherus na druhej strane Mŕtveho mora. Jeho učeníci mu prinášali posolstvo o Ježišových skutkoch a rečiach. Možnože Jánovi v tej samote prišli na um aj takéto myšlienky a otázky: Ak je naozaj pravda to, čo moji učeníci rozprávajú o vzkriesení z mŕtvych a o zázračných uzdraveniach, je to veľká vec, ale prečo nezasvieti svetlo do môjho temného väzenia?

Ak je pravda, čo Majster o sebe povedal: Prišiel som oznámiť uväzneným, že budú voľní a slobodní, ak je to naozaj pravda, prečo potom Pán nevyslobodí svojho služobníka, ktorý už tak dlho trpí vo väzení? Sluha čaká, nič sa nedeje, Majster ho ani len nenavštívi. Zdá sa, že Ježiš sa vôbec nestará o svojho sluha a hlásateľa. Ľudské srdce to predsa nemôže pochopiť! Kam to povedie? Na koho sa mám obrátiť vo svojej biede? Možno tak premýšľa a ťažko bojuje uväznený Ján vo svojej netrpezlivosti. Nemôže sa zbaviť otázok a túžby svojho srdca, iba jedna myšlienka ho stále zamestnáva: Čo je to len s týmto Ježišom? Nemal by vziať vejačku a pustiť sa do práce, zasiahnúť do tejto, do neba volajúcej, Herodesovej nespravodlivosti? On, Ján, mu predsa tak jasne a dôkladne povedal pravdu!

Tak ako sa v letný podvečer alebo zatemní a všetky oblaky sa napokon nakopia do jedného búrkového mračna, z ktorého vyšľahne blesk, tak sa

v Jánovej duši hromadia všetky myšlienky, ktoré mu v súvislosti s Ježišom prišli na um, do jedného posledného rozhodnutia. Zavolá dvoch svojich učeníkov a pošle ich k Ježišovi s otázkou: „*Si ty ten, ktorý má prísť, alebo máme iného čakať?*“

Čo myslí Ján touto otázkou? Či azda začal pochybovať Bohu? Pozrime sa do Starého zákona. Eliáš, keď vtedy utiekol pred ukrutnou kráľovnou Jezábel a skryl sa v jaskyni na vrchu Horeb, pýtal sa takmer rovnako: „*Si to ty Jahve, ktorý má prísť?*“ Aj Mojžiš raz Pánovi ukázal svoju hlbokú nevôľu, keď sa vyhovárал na svoj nemotorný jazyk. Jób ukázal celé svoje zúfalstvo, keď preklial deň svojho narodenia. Jeremiáš sa chveje pri veľkom zemetrasení, lebo cíti strašnú Božiu prítomnosť. Vo všetkých týchto prípadoch nemôže byť, samozrejme, ani reči o pochybnostiach o Božej existencii. Títo muži Starej zmluvy sa rozprávajú so svojím Bohom, pretože je pre nich živým, osobným Bohom a oni s Ním majú živý vzťah. Sú príliš verní, než aby mohli odpadnúť od Boha, sú však aj príliš otrasení Jeho – pre nich nepochopiteľným – konaním, než aby Mu nemuseli ukázať svoje krvácajúce, nariekajúce srdce. Áno, aj svoj nechápavý údiv.

Bratia a sestry, spomenutí muži zo Starého zákona i sám Ján Krstiteľ sa dostali do situácie, kedy zapochybovali. Možno práve u Jána by sme to nečakali. Veď práve pred ním bol Pán Ježiš pokrstený Duchom Svätým, zjavila sa holubica a z neba jasne počul hlas: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo, Toho poslúchajte!*“ Napriek tomu Ján zapochyboval... Nestalo sa aj nám, že sme zapochybovali, či celá naša viera v Ježiša Krista má vôbec nejaký zmysel? Nezapochybovali sme, keď sme videli, že všetkým naokolo sa darí, len nás akoby všetko šťastie opustilo? Nestalo sa nám, že napriek tomu, že sme sa snažili naplniť Božiu vôľu, sme veľa vecí pokazili? Veríme v Boha celým srdcom, celou myslou a celou silou a napriek tomu sa nám v živote stalo niečo také, čo nás úplne položilo na kolená? Možno práve teraz brat či sestra si nespokojný so svojím životom a kladieš si otázku: Je Boh, v ktorého verím tým jediným? Je to ten Boh, ktorého môžem poznať z Biblie a ktorý sa staral o svojich služobníkov? Alebo som niekde ďaleko, stratený a sám?

Keď bol Ján v pochybnostiach, poslal svojich učeníkov za tou správnou osobou. Bratia a sestry, my dnes nemôžeme posielat' ani učeníkov ani poslov za Pánom Ježišom. Ale čo môžeme urobiť, je hľadať Jeho tvár. Môžeme kričať na Pána Ježiša, môžeme pred Ním plakať, môžeme pred Ním ukázať svoju bezmocnosť a bezradnosť. Pred Ježišom Kristom a možno len pred Ním, môžeme vyznať svoju beznádej i svoje pochybnosti! Pred Ním sa nemusíme na nič hrať a môžeme mu otvoriť celé naše srdce.

Ján to urobil. Poslal učeníkov s otázkou: Si to ty Syn Boží, alebo som sa celý čas mýlil a aj teraz trpím nadarmo? Ján mal tú odvahu poprosiť, či zakričať o odpoveď a pomoc z pochybností. A táto otázka smerujúca k Ježišovi Kristovi nezostáva bez odpovede. Pán Ježiš dosvedčuje svoje postavenie takým spôsobom, aby to Ján mohol pochopiť. Odvoláva sa na proroctvá z Izaiáša, ktoré Ján veľmi dobre poznal. Išlo o mesiášske zázraky, ktoré mal urobiť ten, ktorý bude Spasiteľom celého sveta. Jánovi učeníci odchádzajú s odpoveďou naspäť.

Pán Ježiš prijíma Jána takého, aký je! Pán Ježiš prijíma Jána aj s jeho neistotou a pochybnosťami! Pán Ježiš nielenže Jána za jeho pochybnosti neodsudzuje, ale vydáva o Jánovi svedectvo. A nie hocijaké.

„Teda čo ste prišli vidieť? Proroka? Áno, hovorím vám: omnoho viac ako proroka. Toto je ten, o ktorom je napísané: Ajhľa, posielam svojho posla pred Tebou a on Ti pripraví cestu. Veru vám hovorím: Medzi narodenými zo žien nepovstal väčší nad Jána Krstiteľa.“ Takúto vizitku robí Pán Ježiš Jánovi, ktorý je momentálne zmietaný v pochybnostiach.

Bratia a sestry, nebojme sa prosiť, volať, či kričať o pomoc ku svojmu Spasiteľovi! Nech je naša neistota, beznádej, opustenosť, sklúčenosť, bezradnosť, neschopnosť alebo hriech akokoľvek veľký, živý a pravý Boh, Ježiš Kristus nás prijme do svojej náruče. On je totiž jediný, kto nám naozaj môže pomôcť. Ak prekonáme pýchu, hanbu, pocit samostatnosti a necháme sa viesť Pánom Ježišom, tak aj o nás môže platiť, že: *„Ale ten, kto je najmenší v kráľovstve nebeskom, je väčší ako on!“*

Bratia a sestry, je ľahké mať silnú vieru, keď o nič nejde, keď život ide viac menej podľa našich plánov. Horšie je to, keď sa okolo nás a v nás dejú veci, ktoré sú nám úplne proti srsti, ktorým nerozumieme, nedávajú nám zmysel. Vtedy sa ukáže sila alebo slabosť našej viery.

Pochybnosti patria do života veriaceho človeka. Je to niečo normálne a prirodzené. Nakoniec aj Abrahám, otec viery, ako ho zvykneme volať, tiež zapochyboval o Božom zaslúbení a chcel si napriek zaslúbeniu zabezpečiť potomstvo cez Izmaela. No na druhej strane sa môžeme od Abraháma učiť aj príkladu viery, keď mal odvahu vydať sa na cestu, hoci nevedel, kam povedie. Nech by sme si zobrali ktoréhokoľvek človeka z Biblie alebo aj zo súčasných farárov či biskupov, nenašli by sme žiadneho, ktorý by nebojoval s pochybnosťami. Otázka je, či sme schopní aj v pochybnostiach zavolať či zakričať na nášho Pána, Ježiša Krista. Môžeme v najhlbšej pochybnosti volať: *„Pane, pomôž mojej nevere!“* Amen. *Miroslav Kerekréty – zborový farár*